

El novel·lista Mario Vargas Llosa, de 72 anys, va passar unes hores ingressat en una clínica de Lima per un problema cardíac

Ensurat a Lima

Redacció
LIMA

El reconegut novel·lista peruà-espanyol Mario Vargas Llosa, de 72 anys, va ser internat la nit de divendres passat en una clínica de Lima per un problema cardíac, segons va informar el mateix president del govern peruà, Alan García. Ahir a la tarda, però, ja va ser donat d'alta un cop els exàmens i les anàlisis a què va ser sotmès van determinar que la seva vida no corria perill.

Vargas Llosa va abandonar la clínica acompanyat de la seva família, aparentment molt recuperat, tot i que es va negar a fer cap mena de declaracions.

Per la seva banda, els representants de la clínica on va estar ingressat tampoc no van voler oferir cap comentari o explicació sobre el diagnòstic concret del problema patit per l'escriptor.

Els homes del president

Hores abans que Mario Vargas Llosa rebés l'alta mèdica, el president del Perú, Alan García, va demanar al president del consell de ministres, Jorge del Castillo, que visités l'escriptor per poder conèixer de manera permanent tots els detalls i possibles canvis en l'estat de salut del literat. Sembla que, no prou satisfet, García també va enviar el cap de la Casa Militar a la clínica, perquè s'interessés pel malalt.

Segons les últimes informacions, doncs, tot plegat ha quedat en un ensurt per

al novel·lista, els seus familiars i Alan García.

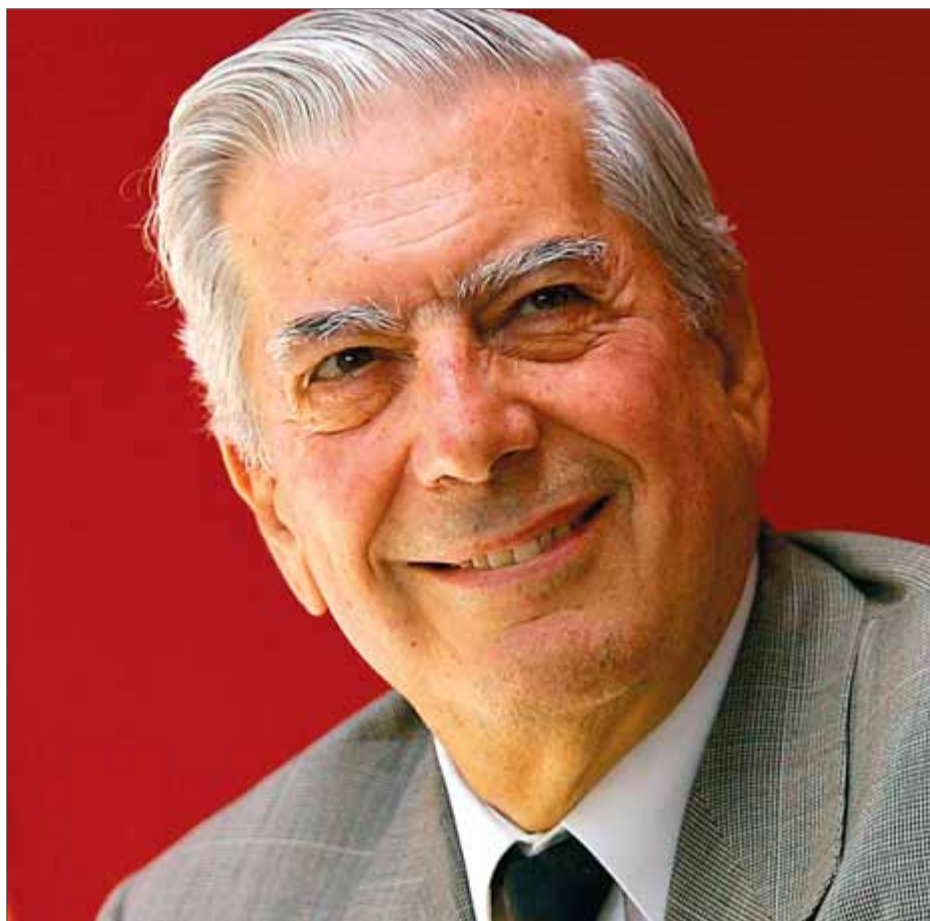
Mario Vargas Llosa, que a més del peruà també té passaport espanyol, és un dels grans novel·listes hispanoamericans de la segona meitat del segle XX.

Va néixer a la ciutat d'Arequipa el 1936 i va començar ben aviat la seva carrera literària i també la de periodista. Ha treballat a París, Londres i Barcelona, a més de a Lima. El 1990 va intentar accedir a la presidència del Perú al capdavant d'una coalició liberal-conservadora, però va fracassar en aquest flirteig amb el món de la política.

Alguns dels premis

Ha rebut molts dels premis literaris i honorífics més importants, com ara el Príncep d'Astúries de les Lletres el 1986 i, el 1993, el Planeta per la novel·la *Lituma en los Andes*. El primer de tots va ser el Leopoldo Alas del 1959, per la novel·la *Los Jefes*. El 1962 va ser el torn del Biblioteca Breve per *La ciudad y los perros*, una novel·la per la qual també va rebre, el 1963, el premi de la Crítica Espanyola i el segon lloc del Prix Formentor. Aquest aprofitament de la feina el va repetir el 1967 amb *La Casa Verde*, amb la qual va rebre el Premi Nacional de Novel·la del Perú, el de la Crítica Espanyola i el Rómulo Gallegos de Venezuela. I la llista continua amb molts altres guardons.

Des del 1996, Vargas Llosa és un dels membres de la Real Academia Española de la Lengua. ■

Mario Vargas Llosa va ser ingressat per problemes cardíacs ■ PEDRO ARMESTRE / AFP

Mario Benedetti continua ingressat

El poeta uruguaià Mario Benedetti ha experimentat una millora lleu, tot i que seguirà ingressat a la unitat de cures intensives de l'hospital de Montevideo, on va ser internat fa dues setmanes amb una infecció gastrointestinal.

La doctora María Brotos, directora del centre mèdic on s'està Benedetti, va explicar que l'intel·lectual es recupera gràcies a una millora en el trànsit digestiu,

que afavoreix la hidratació, tot i que continua rebent el suport del sèrum. Brotos va afegir que Benedetti està lúcida i animat i que, tot i que el seu estat és delicat, no li calen aparells o mesures terapèutiques extremes per poder mantenir les constants vitals.

Mario Benedetti, de 87 anys, és autor de més de 80 llibres, entre poemaris, novel·les, relats, assajos i

teatre, a més d'haver escrit guions cinematogràfics. Alguns dels premis que ha rebut són el Reina Sofia de poesia iberoamericana, el Menéndez Pelayo i l'iberoamericana José Martí.

Benedetti va viure lluny de l'Uruguai durant els anys de la dictadura militar (1973-1985), per escapar de la persecució a què eren sotmesos els militants i simpatitzants de l'esquerra.

Cultura
en breu

MÚSICA Savall dirigeix Le Concert des Nations a L'Auditori

Jordi Savall dirigirà demà els 18 músics de Le Concert des Nations en la presentació de les *Suites Françaises* i *Batailles* a L'Auditori de Barcelona. Les dues peces són música instrumental dels primers ballets de la col·lecció Philidor que il·lustren "amb eloqüència la manera com es constitueix el repertori fonamental de l'orquestra".

TEATRE MUSICAL 'Shrek' pujarà als escenaris de Broadway a la tardor

El musical sobre el popular ogre verd *Shrek* i les seves aventures amb la princesa Fiona i el seu amic Donkey arribarà als teatres de Broadway (Nova York) el proper mes de novembre, segons va anunciar la productora DreamWorks. *Shrek, the musical* tindrà música de Jeanine Tesori, i llibret i lletres de David Lindsay-Abaire. Jason Moore la dirigirà.

PATRIMONI Més visitants als monestirs de la Ruta del Císter

Les visites als tres monestirs de la Ruta del Císter -Poblet, Santes Creus i Vallbona de les Monges- han crescut en l'últim any fins a arribar als 256.759 turistes, 2.000 més que en l'exercici anterior. D'aquesta manera, el monestir de Poblet ha rebut 154.001 visitants; el de Santes Creus, 79.890, i el de Vallbona de les Monges, 22.868. Rosa Maria Mora, presidenta del Consell Comarcal de l'Urgell, on es troba el monestir de Vallbona, ha valorat positivament l'increment de visites "fruit d'unes intenses campanyes".

Crítica* teatre

Francesc Massip

Arenosa mirada

Amb comptagotes es va estrenant el teatre de Brossa, que encara sembla que ha de pagar peatge per la seva imaginativa audàcia i rebequeria. La qüestió és que les peces de Brossa són molt més senzilles de com ens les presenten. Els joves directors Jordi Faura i Abel Coll, amb ganes de reivindicar el gran poeta del teatre, s'han posat en-

trebancs, com per desafiar-se. Per què s'emmetxen dues obres tan distintes en un mateix espectacle? La breu *Estació de Calinòpia*, una taquilla on diversos personatges compren viatges arreu de l'Univers, fa d'entrepà, repartida entre el començament i el final, d'una peça en tres actes, *La sorra i l'acadèmia*, que presenta un artista que aban-

Jordi Faura i Abel Coll s'han posat entrebancs per desafiar-se

dona el xivarri mundà per retirar-se al monestir de l'art. El final tràgic dona peu a Jordi Faura -més bon dramaturg que director- a vincular-lo amb els que agafen un vol a Júpiter, només d'a-

nada, i tancar el muntatge amb l'últim personatge (la Vídua) de la primera obra, on Brossa s'avançava a denunciar els problemes d'atenció al client que genera el calvari ferroviari o la tirania clerical, mentre se'n fotia del sant i del qui el vetlla. S'han anunciat com a peces "inèdites", però fa anys que són publicades i, de la primera, l'Aula de Teatre de la

URV en va fer un muntatge el 1995 que va rodar per festivals d'arreu de l'Estat.

L'escenografia presenta un espai on s'amunteguen vells electrodomèstics que canvien el seu sentit i ús, amb pantalles de televisió que també fan de cadires, l'ull de bou d'una rentadora com a finestreta de l'estació interplanetària, o el frigorífic que és alhora porta de sorti-

da o moble-bar. L'escenari és entapissat de cables i els intèrprets s'hi ensopeguen a gust. Cal destacar el treball afinat de Maria Molins i Manel Barceló fent teatre dintre del teatre tot evocant l'àcida riallada de Brossa.

* **La sorra i l'acadèmia**, DE JOAN BROSSA. ESPAI BROSSA, 17 DE GENER.